

HOMILIE 25e ZONDAG DOOR HET JAAR B 2009

Welke student heeft nooit eens zitten dagdromen over een schitterende carrière. Welke jongeman heeft zichzelf niet eens gezien in een glansrol tijdens de sport? "Wat wil je worden?" is een vraag die zo vaak aan vormelingen wordt gesteld bij het verlaten van de basisschool. De antwoorden zijn vaak voorspelbaar. Wij kennen natuurlijk de gebruikelijk toekomstbeelden van de brandweerman, piloot, dokter, dierenarts, advocaat. Op een Limburgse school werd ook aan Achmed deze vraag voorgelegd. Maar Achmed koos niet een van de hele reeks beroepen die al was opgesomd. Tot verbazing van iedereen zei Achmed: "Ik wil een goede moslim worden." Bij menigeen gingen de alarmbellen rinkelen. Welk fundamentalisme zou Achmed nastreven? Toch was er geen reden voor paniek. Achmed had het niet over een beroep, maar Achmed had het over zijn leven. Hij wilde een levenswijze nastreven zoals dat een vrome moslim betaamt. Zijn antwoord was zo anders dan verwacht, dat hij ons allen aan het denken zet. Zou iemand van ons ook eens het goede voornemen gemaakt hebben: "Ik wil een goede christen worden." Terwijl juist dit antwoord toch van iedereen van ons verwacht zou mogen worden. Of zijn wij soms bang om als christen herkend te worden. 'Onzichtbaar christen,' is een vaak gehoord verwijt. Als wij als christenen onzichtbaar zijn, stelt onze geloofsbeleving niets voor en voegen wij dus niets toe aan een betere samenleving.

Wat zou ons voor ogen moeten staan, als wij zouden zeggen: "Ik wil een goede christen worden.?" Het evangelie heeft ons zo juist verteld, dat Jezus bezig was zijn leerlingen te onderrichten. Maar wat is dan kort samengevat de kern van zijn leer?" Jezus vertelt over zijn leven en levenslot: "De Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen der mensen en zij zullen Hem doden. Maar drie dagen na zijn dood zal hij weer opstaan." Geen boodschap om in vuur en vlam van te raken. Er wordt verteld, dat de leerlingen deze woorden niet begrijpen en Jezus er ook niet over ondervragen. Hoe zouden wij dan de woorden van Jezus wel begrijpen? Wij willen bovendien liever wat anders horen. En zoals de vrienden schrikken ook wij ervoor terug om ons erin te verdiepen.

De werkelijkheid is dus zeer weerbarstig. Maar wat moet ik mij dan voor de geest halen als ik zeg: "Ik wil een goede christen worden." Het tweede gedeelte van het evangelie vertelt, hoe de leerlingen bezig zijn met hun eigen toekomstplannen. Het onbegrip tegenover Jezus blijkt duidelijk in het antwoord op de vraag van Jezus: "Waar hebben jullie het over gehad, nadat ik jullie over mijzelf verteld heb?" Uit het antwoord blijkt, dat zij ruzie hebben gemaakt over de vraag: "Wie van ons is de grootste, de belangrijkste?"

Er gaapt zogezegd een brede kloof tussen Jezus' levenshouding en die van zijn vrienden. De leerlingen willen zich omhoogwerken, ellebogenwerk. Naar boven likken en naar beneden trappen. Als je maar voornaam kunt zijn. Jezus moet hen nog een lesje leren. Hij doet dat heel aanschouwelijk. Hij neemt een kind, het minste onder de mensen, plaatst het in hun midden en omarmt het zelfs. In die omarming stelt Jezus een teken, want aan kinderen is geen eer te behalen. Zij verhogen je carrièrekansen niet. Maar toch heeft Jezus voor hen extra aandacht.

Wij allen leren van het leven. Wij doen ervaring en levenswijsheid op. Het leven polijst ons. De scherpe kanten worden eraf geschuurd. Door de diverse gebeurtenissen leren

wij wat belangrijk is. Het is echter des te pijnlijker, als mensen de levenslessen niet verstaan en de oude stokpaardjes van hun dagdromen en grootheidswaan blijven berijden. Dat is eigenlijk ook de tragiek in het evangelie van vandaag. Achmed wilde een goede moslim zijn. Wij willen goede christenen zijn. Wat staat ons voor ogen? In zijn aandacht voor het kind en voor allen die niet meetellen wijst Jezus ons de weg van de dienstbaarheid. Jezus brengt een boodschap van dienende liefde. Men is pas waarlijk groot, als men zich niet te groot voelt om voor een ander te bukken, om werk te doen waar geen eer aan te behalen valt, in stilte, als de linkerhand niet weet, wat de rechter doet.

"Als iemand de eerste wil zijn, moet hij de dienaar van allen willen zijn." Dat is radicaal christelijk. Jezus heeft het ons voorgeleefd en nodigt ons uit om zijn volgeling te zijn. Zo leren wij Hem het beste kennen. Amen.